

den Vej, blive mangelfulde, maatte upaalidelige; thi det er givet, at enhver Forretning, og jeg antager, at det ogsaa maa gælde om et Bladforetagende, kan have mere eller mindre gode Aar, og et enkelt Aars Regnskab er derfor ikke afgørende. Det er af Betydning at lende Bevægelsen i Forretningen, at se, om det gaar frem eller tilbage, og hvor hurtigt det gaar frem. Naar man vil danne sig et Skøn over en Forretnings Udbytte, en paalidelig Bedømmelse af dens økonomiske Værdi, maa man have en Række af Aar at dømme efter. Hvorom nu alting er, saa er dette Aar gaaet tabt, men flere Aar eller længere Tid skulle nødig gaa tabt. Endnu en lille Bemærkning af den højtærede Minister maa jeg fremdrage. Han sagde nemlig, at det maatte staa hen, hvorvidt der vilde komme Forslag om denne Sag til 3dje Behandling. Det synes endogsaa, som om han mente, at der var en Mulighed for, at denne Sag ikke vilde komme til at foreligge til Afgørelse paa Finansloven. Jeg maa i den Anledning erklære, at det har været en klar og udtrykkelig Forudsætning for den Aftale, som blev truffen i Hjør, at dette Spørgsmaal vil komme til at foreligge til Afgørelse paa Finansloven. Hvis den højtærede Minister mulig har tænkt sig, at Spørgsmaalet kan blive at afgøre ved en særlig Lov, antager jeg ikke, at der fra Finansudvalgets Side vil kunne være noget at indvende derimod; men ad andre Veje maa det anses for udelukket, at dette Spørgsmaal skulde kunne blive afgjort.

Af de Emner, som have bestæftiget Tinget under denne Behandling, har den lille Bevilling til Vejledning med Hensyn til Svinehold jo spillet en meget stor Rolle. Det kunde maatte synes lidt underligt, at en saa ubetydelig Bevilling har kunnet vække en saa stor Interesse, har kunnet blive Genstand for saa megen Tvivl og for Uvilje. Der var f. Eks. et æret Medlem, der mente, at denne Bevilling egentlig hørte hjemme paa en helt anden Plads og med Rette burde optages blandt Bevillingerne til Fiskeri. Jeg maa sige, at jeg ikke er i Tvivl om, at naar dette Spørgsmaal har vakt saa megen Opmærksomhed og været Genstand for saa mange Udtalelser, er Grunden at søge langt dybere end i selve denne lille Bagatel af en Bevilling. Aarsagen er naturligvis den overordentlige Betydning, hvormed man ser paa de Banfeligheder, som under de nuværende Forhold Landbruget har at kæmpe imod. Over for alle de Besværligheder, som stadig optaarne sig saa i den ene, saa i den anden Retning — naar man vel har vundet Sejrt

paa et Punkt, kommer der ny uventede Banfeligheder frem paa andre —, er det naturligt, at Sindene komme i Bevægelse, og saa snart der bliver rørt ved disse Forhold, kan man ikke tilbageholde sine Stemningsubrud. Jeg tør sige, at det er ganske sikkert ikke blot Landmændene, men det er os alle, som med levende Betydning se paa det Tryk, som vort Hovederhverv arbejder under. Desværre er det kun lidt, Staten direkte er i Stand til at gøre for at overvinde de Besværligheder, som her nærmest er Tale om; men hvad der kan gøres, bør ikke forsømmes, og selv om det kun er en forholdsvis ringe Nytte, en Foranstaltning kan bringe, maa man i Tilfælde af Tvivl hellere gøre noget mere end noget mindre. Vil man betragte denne lille Bevilling som det første Skridt til noget mere fyldestgørende, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Skov) omtalte Præmier til Dyrskuer og mente, at dette Spørgsmaal af Finansudvalget var udstudt til tredje Behandling; men det ærede Medlem befinder sig der i en Vildfarelse. Der er intet udstudt og intet foreslaet nægtet; men i Finansudvalget har det Spørgsmaal været rejst, hvorvidt hele denne store Udgift bliver anvendt paa den nyttigste og bedste Maade. Dette Spørgsmaal strejfedes ogsaa det ærede Medlem, men han ansaa det for at være alt for omfattende til at komme til Forhandling her. Finansudvalget har sagt i Betænkningen, hvad jeg har gentaget, at Udvalget har fremdraget denne Tvivl for at foranledige, at Sagen inden for de interesserede Kredse, det vil sige blandt Landbrugerne omkring i Landet, kunde blive gjort til Genstand for Overvejelse. Meningerne derom ere jo meget delte; men der er mange, som mene, at disse Penges ikke anvendes paa den formaalstjenligste Maade, og vi have derfor ment at burde henlede Opmærksomheden paa, at dette er en Ting, som det vilde være rigtigt at tage op til Drøftelse.

Jeg kommer endelig til Tilfældet til Esbjerg Kommune. Jeg havde forudsat, at dette Spørgsmaal vilde fremfalde et Tordenvejr, og jeg har kun kunnet glæde mig over, at der har været en Lynafleder, som har taget imod Nedslaget; saaledes er jeg sluppen forholdsvis uskadt gennem Uvejret. Min ærede Ven fra Esbjerg (Bluhme) maa jeg dog gøre opmærksom paa, at han paa et enkelt Punkt noget har misforstaaet mig. Han har opfattet en Udtalelse af mig saaledes, at "man" tænker sig, at Staten kunde hjælpe Esbjerg med et Laan; det har jeg